

תת"ע 7219/11/19 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה נגד גמאל באסל

בית משפט השלום לתעבורה בחדירה

תת"ע 19-11-19 7219 מדינת ישראל נ' גמאל באסל
תיק חיצוני: 10152820576

בפני כבוד השופטת עידית פלא
מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
נגד גמאל באסל
נשם ע"י ב"כ עו"ד רפיק עסל

החלטה
בפני בקשה לביטול כתוב אישום מחמת התוישנות.

לנאשם ניתנה ביום 12.6.18 הودעת תשלום קנס בגין עבירה של אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב בו נוגה היה בתנועה, עבירה מיום 12.6.18.

ביום 4.9.18 הגיע הנאשם בקשה להישפט. בקשה התקבלה ביום 4.9.18 (נ/1).

בתיק בית המשפט הזמנה לדין וכתב אישום נשאת תאריך מיום 19.11.19; והתיק נפתח בבית המשפט ביום 18.11.19.

ב"כ הנאשם טען, כי חלה התוישנות על העבירה, זאת מאחר שכותב האישום בעניינו הוגש למעלה משנה לאחר בקשתו להישפט וכשנה וחצי ממועד ביצוע העבירה, דבר הנוגד את חוק סדר הדין הפלילי, הקובלע כי אין להגיש כתב אישום אם עברה למעלה משנה מיום ביצוע עבירת הקנס.

המאמינה התנגדה לבקשתו והפנתה לסעיף 239א(א) לחוק סדר הדין הפלילי; וטענה, כי מהנאשם שלח בקשה להישפט, וההרשאות קיבלה בבקשתו, מרוץ הזמן נוצר.

דין

סעיף 225א(א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי:

עמוד 1

עברית שנה מיום ביצוע עבירות קנס, לא יוגש עליה כתוב אישום ולא תומצא בעניינה הودעת תשלום קנס לפי סעיף (ב) 228;

עם זאת, סעיף 225(ב) לחוק קובע כי:

אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע הגשת כתב אישום נגד מי שבקש להישפט לפי סעיף 229, אף אם עברו המועדים הקבועים בסעיף קטן (א).

באשר להגשת בקשה להישפט, קובע סעיף 229(א)(2) לחוק כי -

מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס, ישלם, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, את הקנס הנקבע בהודעה, לחשבון שצויין בה, זולת אם פעל באחת מדריכים אלה:
[...]

(2) הודיע, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה

לאחר מסירת הודעה על רצון להישפט כאמור, קובע סעיף 230 לחוק כי -

הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תשליך לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנטקבלת הודעהתו;

לטענת ב"כ הנאשם, לאחר שחלפה שנה מיום ביצוע עבירת הקנס ועד להגשת כתב האישום בעניינו, יש לקבוע כי חלה התשינה על העבירה.

אלא שבעניינו, החל סעיף 225(ב) הקובלע, כי מעת שהגיש הנאשם בקשה להישפט, אין מניעה להגיש נגדו כתב אישום אף לאחר המועדים הקבועים בחוק, והמועד הקובלע הוא מועדഴמנה למשפט לפי סעיף 230. וראו רע"פ 18/867 ראובן נתאי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבנו, 04.02.2018):

"ראשית, המבקש אינו בא בגדירו של סעיף 225א לחוק, שכן הומצאה לו הודעת תשלום קנס בפרק הזמן האמור בסעיף קטן (א), ובכל מקרה, מעת בקשתו להישפט אין מניעה להגיש נגדו כתב אישום אף לאחר המועדים הקבועים בחוק, זאת לפי סעיף קטן (ב) (ראו גם: רע"פ 2487/15 איל אבולפיה נ' עיריית רמת גן [פורסם בנבנו] (06.05.2015)).

שנית, לשונו של סעיף 230 לחוק ברורה, ועל פייה יש לשלוח את ההזמנה למשפט בלבד תוך שנה מיום הבקשה להישפט. הטעיף אינו מתייחס כלל למועד שלוחה כתב האישום כתנאי להימצאות בתוך התקופה בה ניתן לדין באישום.

יתריה מזאת, ההסדרים המיוחדים הנוגעים לעבירות קנס לגבים התבקרה בירית משפט באים לידי ביטוי גם באשר לדין ההזמנה למשפט, כפי שנאמר בתקנה 44ג לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 -

הזהמנה למשפט, לפי סימן זה דינה כזהמנה למשפט וככתב אישום שהומצא לנאים כדין, ודין העתק ממנו משוגש לבית המשפט, כדין כתב אישום שהוגש לבית המשפט כדין.

הנה כי כן, קובלע החוק במשפט, בחקיקה ראשית ובחקיקת המשנה, כי לעניין מירוץ ההתיישנות בנסיבות כגן דין,
עמוד 2

המועד הקובע הוא מועד מסירת הזמנה לדין. כל פרשנות אחרת תאין את כוונת החוק באשר להסדרים אלה."

אשר על כן, מועד שליחת הזמנה לדין הוא המועד הקובע, ולא מועד הגשת כתב האישום; והיה על המاشימה לשלוח למבקש הזמנה למשפט בתוך שנה מיום קבלת הודעתו על רצונו להישפט.

מרוץ הת>wשנות מתחילה כאשר הנאשם מודיע על רצונו להישפט, ומרגע הودעה זו עומדת למאשימה תקופת זמן של שנה לשלוח הזמנה לדין לנאים.

לפיכך, על המاشימה להוכיח, כי הזמנה לדין נשלחה לנאים בתוך תקופה של שנה מתקבלת בקשה להישפט.

בעניינו, מאישור המסירה (הריך) שצורף להזמנה לדין וכותב האישום בתיק המשפט, לא ניתן ללמידה מתי נשלחה לנאים ונמסרה הזמנה למשפט; וחלפה לעלה משנה בין קבלת>bבקשה להישפט (4.9.18), לבין תאריך המסמר שכותרתו 'זמן' לדין וכותב אישום' (17.11.19), שהוגש לבית המשפט (ונפתח תיק ביום 18.11.19).

לאור כל האמור לעיל, אני מקבל את טענת הת>wשנות ומורה על ביטול כתב האישום.

המציאות תשלח החלטה לצדים.

ניתנה היום, ב', שבט תש"פ, 28 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.